

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
“Νέας Ἐποχῆς”...

...καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς
Ὁρθοδοξίας μας

« Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, εἰδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκατά Σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν... »

Πῆγε ὁ Χριστὸς στὴν Ἰνδία;

Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου
π. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου (Μ. Th.)

ΣΤΟΥΣ « βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους » (Α΄ Τιμ. δ΄ 7), ποὺ ἐπινοήθηκαν γιὰ νὰ ἀμφισβητήσουν τὸ Πάνσπετο Πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου, ἀνήκει καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς κάποιων, ὅτι δῆθεν τὸ μοναδικὸ σὲ περιεχόμενο κήρυγμά Του καὶ τὰ ἀξεπέραστα θαύματά Του ὀφείλονται στὸ γεγονός, ὅτι κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ 12ου καὶ 30οῦ ἔτους τῆς ζωῆς Του πῆγε στὴν Ἰνδία. Ἐκεῖ διδάχθηκε ἀπὸ Βραχμάνους ἢ καὶ Βουδιστὲς δασκάλους τὴ σοφία καὶ ἀπέκτησε ἀπόκρυφες δυνάμεις, μέσω τῶν ὁποίων τελοῦσε τὰ θαύματα.

* * *

ΕΔΩ πρέπει νὰ ἐπισημάνουμε, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἰσχυρισμὸς δὲν εἶναι νέος. Εἶναι πολὺ παλαιός. Εἶναι ἄποψη τοῦ Κέλσου (170 μ.Χ.) στὴ γνωστὴ πολεμικὴ του κατὰ τοῦ Χριστοῦ, στὸ ἔργο του « Ἀληθῆς Λόγος », μὲ μιὰ παραλλαγὴ μόνο ὡς πρὸς τὴ χώρα. Ὁ Κέλσος θεωροῦσε ὡς χώρα, στὴν ὁποία διδάχθηκε δῆθεν τὰ μαγικά, τὴν Αἴγυπτο ἀντὶ τῆς Ἰνδίας.

Στοὺς νεώτερους χρόνους βλέπουμε τὸν παράλογο καὶ ἀνιστόρητο αὐτὸν ἰσχυρισμὸ περὶ τῆς δῆθεν μετάβασης τοῦ Ἰησοῦ στὴν Ἰνδία, νὰ τὸν ἀναφέρουν ὁ γνωστὸς Γερμανὸς φιλόσοφος Σοπενκάουερ στὸ δίτομο ἔργο του *Parerga und Paralipomena*, 1851, καὶ ὁ Ρῶσος Ν. Notowitsch, στὸ ἔργο του *Die Lücke im Leben Jesu*, Stuttgart, 1894.

Στὴ συνέχεια, ἐνδεικτικῶς θὰ ἀναφέρουμε ὀρισμένα ὀνόματα. Ἡ ἄποψη αὐτὴ συζητιέται ἀπὸ τοὺς Κ. Berna, Α. Faber-Kaiser, καὶ ἐπαναλαμβάνεται μετὰ βεβαιότητος ἀπὸ τὸν Η. Kersten (Κ. Berna,

Jesus ist nicht am Kreuz gestorben, 1957. **A. Faber-Kaiser**, *Jesus died in Kashmir*, 1978. **H. Kersten**, *Jesus lebte in Indien*, 1984).

Ἐπιπλέον, ἐν προκειμένῳ, πρέπει νὰ ἀναφέρουμε καὶ τὶς τοποθετήσεις τῶν **J. Dirnbeck** καὶ **G. Grönbold** (**J. Dirnbeck**, *Die Jesusfälscher. Ein Original wird entstellt*, 1994 καὶ **G. Grönbold**, *Jesus in Indien. Das Ende einer Legende*, 1985), σχετικὰ μὲ τὸ θέμα μας.

Στὸν Ἑλληνικὸ χῶρο ἡ ἀποψη αὐτὴ ἐκπροσωπεῖται ἀπὸ τρεῖς συγγραφεῖς, τὰ βιβλία τῶν ὁποίων, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς ἐντυπωσιακοὺς τίτλους καὶ τὶς ψευδοεπιστημονικὲς ἀναλύσεις περὶ δῆθεν ἀνακαλύψεων καὶ ἀποκαλύψεων, εἶναι δηλωτικὰ ἡμιμάθειας καὶ σύγχυσης.

* * *

ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ὅμως, περὶ τῆς δῆθεν μετάβασης τοῦ Ἰησοῦ στὴν Ἰνδία, τὴν ὑποστηρίζει καὶ μία ἰσλαμικὴ *σέκτα*, γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα Ἀχμαντίγια (*Ahmadiyya*), μὲ διαφορὰ ὅμως ὡς πρὸς τὸ χρόνο καὶ τὰ γεγονότα.

Σύμφωνα μὲ τὴν ἐν λόγῳ ἰσλαμικὴ *σέκτα*, ὁ Χριστὸς δὲν πέθανε στὸ Σταυρό. Μετὰ τὸν ὑποτιθέμενο κατ' αὐτοὺς θάνατό του καὶ τὴν Ἀνάστασι, ἔφυγε καὶ πῆγε στὴν Ἰνδία καὶ συγκεκριμένα στὸ Κασμίρ. Ἐζησε ἐκεῖ, κήρυξε καὶ πέθανε σὲ ἡλικία 120 χρόνων. Κατὰ τὴν *Ahmadiyya* μάλιστα ὁ τάφος του βρίσκεται στὸ Srinagar (**H. Gasper - J. Mueller - F. Valentin**, *Lexikon der Sekten, Sondergruppen und Weltanschauungen*, 2001⁷, σελ. 527).

* * *

ΒΑΣΙΚΟ ἐπιχείρημα τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς ἀποψης περὶ μετάβασης τοῦ Χριστοῦ στὴν Ἰνδία εἶναι ὁ ἰσχυρισμὸς, ὅτι σιωπᾶ ἡ Καινὴ Διαθήκη γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ μεσολαβεῖ μεταξὺ τοῦ Ἰησοῦ δωδεκαετοῦς στὸ Ναὸ καὶ τὴν ἔναρξιν τῆς δημόσιας δράσης Του.

Σιωπᾶ ὅμως ὄντως ἡ Καινὴ Διαθήκη γιὰ τὸ ἐν λόγῳ χρονικὸ διάστημα τοῦ ἐπίγειου βίου τοῦ Κυρίου;

Μία προσεκτικὴ μελέτη τοῦ Ἱεροῦ κειμένου ἀποδεικνύει τὸ ἀντίθετο. Ἡ ἀναφορὰ βεβαίως ἐκτενῶν ἀναφορῶν ἀπουσιάζει γι' αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα τῆς ἐπίγειας ζωῆς τοῦ Κυρίου. Αὐτὸ ὅμως εἶναι κατανοητὸ γιατί ξέρουμε, ὅτι τὰ Ἱερὰ Εὐαγγέλια εἶναι μὲν οἱ κατ' ἐξοχὴν ἀξιόπιστες ἱστορικὲς πηγὲς σχετικὰ μὲ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου, δὲν ἀποτελοῦν ὅμως βιογραφίες τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο ἐξάλλου μᾶς τὸ βεβαιώνει καὶ ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης

σχετικὰ μὲ τὸν χαρακτήρα καὶ τὸν σκοπὸ τῶν Ἱερῶν Εὐαγγελίων. (Κεφ. κ' 30-31).

Τί ἀναφέρει λοιπόν, ἡ Καινὴ Διαθήκη;

Μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι μετὰ τὴν ἐπιστροφή τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα στὴν Ναζαρέτ καὶ ἀφοῦ ἔχει προηγηθεῖ τὸ θαυμαστὸ γεγονός τοῦ δωδεκαετοῦς Ἰησοῦ στὸ Ναό, ὅπου «*ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ*» (Λουκ. β' 47), ὁ Κύριος παραμένει στὴ Ναζαρέτ συνεχῶς μαζί μὲ τὴ Θεοτόκο καὶ τὸ μνηστήρα Ἰωσήφ. Σύμφωνα μὲ τὸ Ἱερὸ Κείμενο «*ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς*» (Λουκ. β' 51).

Τὸ συνεχὲς τῆς παραμονῆς του στὴν ἄσημη Ναζαρέτ μέχρι τὴν ἔναρξη τοῦ δημοσίου ἔργου Του ἐπιβεβαιώνεται καὶ μὲ τὶς μαρτυρίες τῶν ἰδίων τῶν συμπατριωτῶν Του. Ὁ Κύριος μιλώντας ἀργότερα στὴ συναγωγή τῆς Ναζαρέτ θὰ προκαλέσει τὴν ἔκπληξη καὶ τὴν ἀπορία τῶν συμπατριωτῶν Του ἀπὸ τὴ σοφία τῶν λόγων Του καὶ τὴ δύναμη τῶν θαυμάτων Του.

Ἡ ἔκπληξή τους ἦταν μεγάλη, ἀκριβῶς, γιατί τὸ πρόσωπό Του τοὺς ἦταν γνωστό. Ἦξεραν ὅτι ὁ ἴδιος ἦταν μέχρι πρότινος μέλος μιᾶς ἄσημης οἰκογένειας τῆς Ναζαρέτ (Ματθ. ιγ' 54-56. Μάρκ. ζ' 1-3). Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι ἐπιβεβαιωτικὸ τοῦ «*ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς*», καὶ ὅτι οὐδέποτε ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὴν πατρίδα Του δῆθεν γιὰ νὰ σπουδάσει ἢ νὰ ἀποκτήσει ἀπόκρυφες δυνάμεις.

Τὴν ἴδια πραγματικότητα ὅμως τὴν ἐπιβεβαιώνουν καὶ οἱ ἄλλοι Ἰουδαῖοι στὰ Ἱεροσόλυμα, ὅταν μὲ ἀφορμὴ τὴ θαυμαστὴ διδασκαλία τοῦ Κυρίου στὸ Ναό, μὲ ἀπορία θὰ ἀναφωνοῦν: «*Πῶς οὗτος γράμματα οἶδε μὴ μεμαθηκώς;*» (Ἰωάν. ζ' 15).

* * *

ΟΛΟΚΛΗΡΩΝΟΝΤΑΣ τὶς ἐπισημάνσεις μας σχετικὰ μὲ τὴν ἀντίληψη τῆς δῆθεν μετάβασης τοῦ Κυρίου στὴν Ἰνδία κατὰ τὸ χρονικὸ διάστημα μεταξὺ τοῦ 12ου ἕως 30οῦ ἔτους Του, πρέπει νὰ τονίσουμε, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἀντίληψη ξεκινᾷ ἀπὸ ὀρθολογιστικὲς προϋποθέσεις, ἀγνοεῖ τὸ ἐξ Ἀποκαλύψεως φρόνημα τῆς Ἐκκλησίας σχετικὰ μὲ τὸ Πρόσωπο τοῦ Κυρίου καὶ βρίσκεται σὲ πλήρη διάσταση μὲ τὴν ἀγιοπατερικὴ ἐκκλησιαστικὴ διδασκαλία.

Ἀποτελεῖ κλασικὸ παράδειγμα προσπάθειας νὰ ἀντικατασταθεῖ ἡ ἀλήθεια ἀπὸ τὴν αὐθαιρέσια καὶ τὶς φαντασιώσεις.

